

[Bertel Dahlgaard.]

dernæst til Slut, at man kunde jo ogsaa tænke sig den Udvej, at man stadig beregnede Skatten efter de gamle Vurderinger, og at dette skulde gælde ikke blot Bygningsværdierne, men ogsaa Grundværdierne. Dér vil jeg gerne gøre den højtærede Finansminister opmærksom paa, at dér, hvor de uheldige Virkninger af den nye Vurdering i højeste Grad kommer frem, det er netop dér, hvor den store Forhøjelse af Bygningsværdierne finder Sted — den højtærede Finansminister kan gaa ud i Omegnen af København og se, hvordan Virkningen vil være dér. Og dertil kommer endelig en anden Ting, at rent bortset fra det utiltalende i, at man skulde forlade den af alle anerkendte Grundsætning, at enhver maa betale Skat af den Grund, han lægger Beslag paa, vilde man ved at fritage for Skatteforhøjelse paa Grunden faa Virkninger frem, som vilde være i allerhøjeste Grad betænkelige, idet der netop i disse Aar ved Siden af den almindelige Grundværdistigning, der har fundet Sted, mange, mange Steder her i Landet, først og fremmest selvfølgelig omkring Byerne, er foregaaet, jeg kan godt sige en egentlig Spekulationsværdistigning. Den højtærede Finansminister vil ikke være ukendt med, at der f. Eks. i, jeg kan saamænd godt sige hele Nordsjælland, men først og fremmest selvfølgelig her omkring den store By, er opstaaet Spekulationsværdier i disse Aar i en rent ud sagt uhyggelig Grad, hvor Arealer, der er købt for kun en halv Snes Aar siden, er jobbet op i Priser, der viser langt, langt over 10 pCt.s Forhøjelse, og jeg tror ogsaa, det vilde skære den højtærede Finansminister i høj Grad i Hjertet at tænke sig Foranstaltninger gennemført, som medførte, at de paagældende Spekulationsgrundarealer ikke ramtes af den almindelige Værdistigning.

Over for Forslaget i øvrigt fandt jeg, at den højtærede Finansminister egentlig kun havde een Betænkelighed, nemlig den, at det kunde medføre en Forskydning af Skatten — det drejer sig her selvfølgelig om Forholdene ude i Landdistrikterne, hvor Skattepromillen ikke er lagt fast —, en Forskydning af Skattebyrden fra de Dele af Kommunen, hvor der er særlig megen Bygningsværdi, til de Ejendomme, som har særlig stor Grundværdi. Denne Bekymring tror jeg man vil kunne borttage, naar vi kommer til Behandlingen af hele dette Spørgsmaal i et Udvalg og kan faa Beregninger frem fra Administrationen. Det er selvfølgelig ikke muligt paa Forhaand at garantere, at der ikke i den almindelige

Kommuneskat i den ene eller den anden Kommune, som er af særlig blandet Karakter, kan ske en mindre Forskydning — den vil være ganske overordentlig ringe —, men jeg føjer til, at den højtærede Minister ikke maa glemme, at dette Forslag her jo i sig selv paa et ret stort Omraade *fritager* for Skat: hele Bygningskatten til Staten, den mellemkommunale Udligningsfond og den kommunale Beskatning i Købstæderne.

Paa alle disse tre Omraader drejer det sig ikke om en Forskydning, men simpelt hen om en Skattefritagelse. Hvor meget det drejer sig om, ved jeg ikke; jeg har ikke tilstrækkeligt Materiale til at kunne skønne derover; jeg vilde paa Forhaand tro, at det beløb sig til en Skattefritagelse paa omkring 5 Mill. Kr.; og denne Skattefritagelse, som altsaa kommer alle Ejendomme til gode, der overhovedet er bebyggede, vil jeg formode ogsaa ude i de Landkommuner, som den højtærede Finansminister tænker paa, betyder saa meget, at praktisk talt ingen Ejendomme overhovedet kan tænkes at faa forøget Skat i Kraft af dette Forslag.

Derfor er jeg meget taknemmelig for den højtærede Finansministers Tilsagn om at ville deltage i Forhandlingen i et kommende Udvalg, og jeg føler mig nogenlunde sikker paa, at de Bekymringer, Ministeren har paa dette Omraade, ikke vil vise sig at have nogen egentlig Baggrund. Og med den Velvilje, som den højtærede Minister udtalte her, skulde jeg tro, at man maa kunne komme til Forstaaelse om hele dette Spørgsmaal.

Kolbjørn: Det foreliggende Forslag berører et Problem, som i højeste Grad har den socialdemokratiske Gruppens Interesse. Den nylig foretagne Vurdering til Ejendomsskyld har jo vakt en Del Uro blandt Ejere af smaa En- og Tofamilieshuse. Selv om man ikke endnu ved ret meget om Vurderingens Resultater, er der blandt denne Kategori af Ejendomsbesiddere en Frygt for, at dens Virkninger skal blive ret følelige for dem.

Virkningerne af en forhøjet Ejendomsskyld giver sig jo ikke alene Udslag i Skatterne. Tager vi et lille Hus med en Ejendomsskyld paa en Snes Tusinde Kroner i København, vil det med en Forøgelse af Vurderingen paa 20 pCt., under Forudsætning af at Grundværdien er uforandret, faa sine Ejendomsskatter forhøjet fra saadan noget som godt 111 Kr. til ca. 151 Kr. Hvis vi tænker os det samme Hus liggende paa den anden Side Bygrænsen, altsaa i Københavns Amt, vil det med den samme procentvise Forhøjelse faa sine Afgifter forøget fra saadan noget som 329 Kr. til 416 Kr. Det